

beim Schol. zu H. 233. शर्म = कर्म MED. = उष्ट्र Kameel ĠATĀDH. im ÇKDr. — 2) unter den Beinn. Vishṇu's MBh. 13, 6988. — 3) N. einer Upanishad Ind. St. 3, 326, 1. — 4) ein best. Metrum: 4 Mal ~ ~ ~ ~ ~ — COLEBR. Misc. Ess. 2, 162 (X, 15). — 5) N. pr. a) eines Asura MBu. 1, 2534. 2668. HARIY. 204. 13181. 14287. — b) zweier Schlangendämonen MBu. 1, 2150. 2152. — c) verschiedener Männer RV. 8, 89, 6. MBu. 2, 325. 5, 2013 (चेदिपतेर्नाता). Sohn Çiçupāla's 14, 2468. Bruder Çakuni's 7, 6944. — d) pl. eines Volkes MBu. 1, 6684. statt काञ्चीचक्रभान् liest aber die ed. Bomb. besser काञ्चीचक्रवान्. — e) eines Affen MED. R. 1, 16, 16. 4, 25, 33. 33, 12. 39, 34. 4, 41, 4. 5, 73, 44. 90, 14. 6, 2, 37. 38, 40. 69, 43.

शर्मकेतु m. N. pr. eines Mannes HALL in der Einl. zu VASAVAD. 53, 2. शर्मङ्ग (1. शर् + भङ्ग) m. N. pr. eines Rshi MBh. 3, 8184. 8380. R. 1, 1, 40 (43 GORR.). 3, 17. R. GORR. 2, 123, 16. 3, 8, 18. 35, 102. 6, 108, 37. RAGH. 13, 45.

शर्मता f. nom. abstr. zu शर्म 1) MBh. 12, 4299. शर्मनाना (शर्म + श्रानन) f. N. pr. einer Zauberin KATHA. 48, 122. fgg. शर्म m. ein Name Kārttikeja's H. 209. Vgl. शर्मन्मन्. शर्मोष्ठि f. Rohrspitze ÇAT. Br. 14, 9, 4, 11. KAUC. 47. शर्मय (von 1. शर्) adj. (f. ई) aus Rohr bestehend, — gemacht P. 4, 3, 144. मेखला KĀTH. 11, 5. TS. 6, 4, 3, 3. बर्हिस् 2, 1, 5, 7. KĀTH. 23, 4. ÂÇV. ÇR. 9, 7, 5. KAUC. 47. 116. Nir. 5, 4. 10, 29.

शर्मल m. ein best. Vogel, vulgo गोसालिक ÇABDA. im ÇKDr. शर्मल n. Pfeilspitze H. an. 4, 89. MED. n. 109. शर्मलक n. Wasser ÇABDA. im ÇKDr. शर्मलोमन् m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 310, a, 30. Verz. d. Cambr. H. 22.

शर्व m. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 2084. fehlerhaft für शर्व, wie die ed. Bomb. liest.

शर्वणा (1. शर् + वन) n. Röhricht (Geburtsstätte Kārttikeja's) P. 8, 4, 5. MBu. 7, 328. 11, 652. 13, 4097. 4197. R. 1, 37, 20 (38, 23 GORR.). R. GORR. 1, 39, 17. 4, 44, 71. fg. 7, 16, 1. 2. 35, 22. KATHA. 49, 241. गुक्तस्य ऽस्थस्य सुच. 2, 394, 2. ऽभ्वो देवः so v. a. Kārttikeja MEGH. 46. शर्वणोद्भव desgl. MBh. 3, 14635. शर्वणालय desgl. 1, 2587. Hier und da fälschlich शर्वन geschrieben.

शर्वन् (von 1. शर्) adj. gaṇa मधादि zu P. 4, 2, 86. zur Etymologie von शर्मलि Nir. 12, 8 (काण्टकैरसौ हिनस्ति D.). mit Pfeilen gespickt HARIY. 15204 (mit der neueren Ausg. शर्वान् zu lesen).

शर्वाणि m. 1) Pfeilspitze. — 2) Verfertiger von Pfeilen H. an. 4, 89. MED. n. 109. — 3) Fusssoldat H. an. पापिष्ठ st. पदाति MED.

शर्वारणा (1. शर् + वा) n. Schild MBh. 6, 2709. 3606. — Vgl. शरा-वर (wie die ed. Bomb. an beiden Stellen liest) und शरावरण.

शर्वृष्टि m. N. pr. eines Marutvant HARIY. 11545. — f. Pfeilregen. शर्वेग m. N. pr. eines Rosses (geschwind wie ein Pfeil) KATHA. 39, 170. 121, 277.

शर्व्य (von शर्) P. 6, 1, 83, Vārt. 2 (von 1. शर् abgeleitet). 1) n. Ziel AK. 2, 8, 3, 54. HALĀ. 2, 313. कृताः शर्व्यं कुरिणा तवामुराः ÇAK. 156. RAGH. 7, 42. 11, 27. व्यथ Çiç. 7, 24. — 2) f. आ Pfeilschuss (später

erklärt als Pfeilhagel) RV. 6, 73, 16. 10, 87, 13. AV. 1, 19, 1. 3 (parox.). 14, 10, 6. यामस्यति शर्व्योऽनं स मृषा 5, 18, 9. 12, 5, 25. 29. तिस्रो वै शर्व्याः । प्रतीची तिर्य्ययूची TBa. 1, 7, 8. TS. 4, 5, 1. 5, 3, 2. VS. 24, 40. 30, 7. अशर्व्य adj. (f. आ) Pfeilen nicht zugänglich ÇAT. Br. 5, 3, 3, 30. — शर्व्या आपः । शर्व्या वै तेजन् P. 6, 1, 83, Vārt. 2, Schol.

शर्व्यक n. = शर्व्य 1) H. 777.

शर्व्याय् (von शर्व्य), ऽयते das Ziel bilden: विषमशरस्य शर्व्यायमा-णमानसो बभूव DAÇAK. 39, 3. 4.

शरशय्या f. ein aus Pfeilen gebildetes Lager (für gefallene Krieger); darauf werden erlegte Löwen gelegt KATHA. 94, 10. — Vgl. वीरशय fgg.

शरशराय् (onomatop.) ऽयति zwischen P. 8, 1, 12, Vārt. 6, Schol. अग्नि-क्षेत्रं शरशरायत् ÂÇV. ÇR. 3, 11, 19.

शरसु (von 2. शर्) n. Rahm, die Haut auf gekochter Milch VS. 39, 5. शरोग्क्षीत mit einer Haut bezogen AIR. Br. 5, 26. ÇAT. Br. 3, 3, 2. 10, 6, 3, 2. TBa. 2, 1, 2, 1. शरा ऽङ्गारा अय्यूक्ते die Gluth überzieht sich mit einer Haut (von Asche) 10, 3. TS. 5, 4, 3. KĀTH. 21, 7. — Vgl. 2. शर्.

शरस्तम्ब m. 1) Röhricht MBu. 1, 2435. 5070. fg. 5082. fg. 5433. 9, 2460. HARIY. 1786. BHĀG. P. 1, 6, 13. 9, 21, 36. PĀNĀT. 140, 25. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit MBh. 13, 1714. — 3) N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 88, 28.

शराक m. eine best. Mischlingskaste Verz. d. Oxf. H. 22, a, 24.

शरामि (1. शर् + अग्नि) gaṇa लुभादि zu P. 8, 4, 39. in der Verbindung ऽपरिमाण MBh. 13, 5229 nach NĪLAK. fünfunddreissig (शर् = fünf, अग्नि = drei).

शराघात (1. शर् + आ) m. Pfeilschuss H. an. 4, 18. MED. k. 196.

शराटि und शराडि f. ein best. Vogel, = शरारि ÇABDA. im ÇKDr. — Vgl. आटि und आडि.

शराति f. desgl. RĀMĀÇRAJA zu AK. nach ÇKDr. — Vgl. अति.

शराभ्यास (1. शर् + अ) m. Uebung im Bogenschiessen AK. 2, 8, 2, 54.

शराय् (von 1. शर्), ऽयते einen Pfeil darstellen: कटाक्ष शरायत्ते Spr. (II) 1124.

शरारि f. ein best. Wasservogel, = आटि, अति TRIK. 2, 5, 25. H. 1338. HALĀ. 2, 94. R. 3, 15, 6. RĪT. 4, 9. KULL. zu M. 5, 13.

शरारिमुख 1) m. dass. सुच. 1, 205, 13. — 2) f. ई ein best. chirurgisches Instrument, eine Art Scheere सुच. 1, 26, 12. 16. 27, 12.

शरारु (von 1. शर्) adj. P. 3, 2, 173. Vor. 26, 162. Schaden zufügend, schädigend AK. 3, 1, 28. H. 369. HALĀ. 2, 217.

शरारोप (1. शर् + आ) m. Bogen ĠATĀDH. im ÇKDr.

शरार्चिस् (1. शर् + अ) m. N. pr. eines Affen R. 4, 41, 3.

शरार्यास्य (शरारि oder शरारी + आस्य) n. ein best. chirurgisches Instrument VĀGBH. 26, 9.

शरालि, शरालिका und शराली f. = शरारि ÇABDA. im ÇKDr.

श्राव ÇĀNT. 3, 18. m. n. gaṇa अर्थचादि zu P. 2, 4, 31. 1) eine flache, irdene Schüssel, Teller; schalenförmiger Deckel eines Gefäßes AK. 2, 9, 32. TRIK. 2, 9, 8. H. 1024. HALĀ. 2, 160. KĀTH. ÇR. 5, 6, 10. ÂÇV. GRHJ. 1, 17, 3. GRHJAS. 2, 69. वृत्ते ऽसंपति M. 6, 56. MBh. 14, 1278. R. 1, 73, 20. R.